

AJUDANT A VIURE

Per un desenvolupament integral

En celebrar aquest any el 25è aniversari de l'encíclica *Sollicitudo Rei Socialis* de Joan Pau II (30-12-1987), que emfatitza el component moral del vertader desenvolupament i afirma que la pau és fruit de la solidaritat (n. 39), fora bo fer ressonar l'ensenyament social de l'Església i, alhora, donar gràcies pel testimoni de les nostres comunitats i institucions que estan multiplicant-se admirablement al servei dels més fràgils. N'és bona prova la xarxa diocesana d'entitats d'acció caritativa i social i la nova iniciativa eclesial Fundació Jaume Rubió i Rubió.

Tant la vida de les comunitats cristianes com l'acció eclesial de les iniciatives esmentades realitzen la crida permanent de l'Església a donar una resposta integral als problemes socials

de la comunitat humana i a ser testimonis de l'amor de Déu. I ho fan reivindicant un desenvolupament integral que inclogui la visió transcendent de la persona humana, oberta al misteri de Déu.

Justament, l'encíclica citada segueix la línia marcada per Pau VI en parlar del vertader desenvolupament: aquell que permet que cada u i tots donem el pas de condicions de vida menys humanes a con-

dicions més humanes (cfr. *Populorum Progressio*, 20 i 21). Es tracta d'un desenvolupament no només econòmic. És clar que hem d'ajudar a superar les carències materials, com ara la privació del mínim vital, les estructures que oprimeixen abusant del tenir o del poder; l'explotació dels treballadors o les transaccions injustes. Però també cal tenir en compte les carències morals que estan mutilant persones, i cal promoure l'augment dels coneixements i de la cultura i de la consideració de la dignitat dels altres, compartint cada vegada més amb esperit de pobresa i cooperant al bé comú. I, naturalment, reconeixent els valors suprems i aquell que n'és la seva font i cimal, Déu.

Cal fer front valerosament entre tots a la difícil situació present i a les injustícies que l'hagin provocada i que l'acompanyen encara. Però cadascú de nosaltres, sobretot aquells que per formació o situació hi tenen més possibilitats, ha d'acceptar i exercir el seu paper sense rentar-se les mans o limitar-se a trobar culpables.

L'Església que neix de la Pasqua i de la Pentecosta continua anunciant Crist Ressuscitat arreu del món com ho va fer Ell: proclamant i curant, traduint la novetat del missatge evangèlic de les Benaurances a través de les obres de misericòrdia. No podem evangelitzar sense donar testimoni alhora de Jesucrist i del compromís per la justícia i l'amor que brolla de la fe.

Com diu el *Compendi de Doctrina Social de l'Església* (n. 66), l'evangelització no seria completa si no tingués en compte la mútua connexió que hi ha constantment entre l'Evangeli i la vida de les persones i de la societat.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

VI Jornada de Mestres i Professors de Religió de Catalunya

El dissabte 24 de març s'ha celebrat a Lleida la VI Jornada de Mestres i Professors de Religió Catòlica, organitzada pel Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió Catòlica (SIERC) i la Fundació Escola Cristiana de Catalunya i per diversos membres dels centres lleidatans: Col·legi Episcopal, col·legi l'Estonnac i col·legi Maristes, i el delegat diocesà d'Ensenyament, Mn. Lluís Sallan, que sense dubte i sense el seu esforç i col·laboració no hagués estat possible.

Més de cinc-cents mestres i professors de totes les diòcesis amb seu a Catalunya han participat en la jornada celebrada a la Llotja, el Palau de Congressos de Lleida.

La jornada va començar amb una estona de pregària, preparada pel col·legi Maristes de Lleida, on se'ns invitava a agafar-nos tots plegats d'una mateixa corda (l'educació als centres) sense oblidar que encara i amb molta diversitat, viatgem tots al mateix vaixell i entre tots l'hem de dirigir i orientar.

Seguidament van tenir lloc les salutacions i protocols de benvinguda i participació a tots els ponents i autoritats allí presents.

La ponència, acte central de la jornada, va córrer a càrrec de la Dra.

Antonieta Mateus amb el tema «Pedagogia de l'esperança: un repte urgent», on va estimular i oferir noves il·lusions per seguir endavant en la difícil tasca de l'educació en les escoles d'avui.

En acabar la ponència, els assistents han participat en alguns dels 18 tallers d'aprofundiment, en les mateixes instal·lacions de la Llotja, exceptuant un que es va realitzar al Museu Diocesà de Lleida.

Després del dinar conjunt a les instal·lacions del Palau de Congressos, i amb un petit obsequi d'una cistellet amb pomes i peres de Lleida i una bandolera oferta per una editorial, els participants s'han traslladat a la Seu Vella, per celebrar l'Eucaristia, com a cloenda d'aquesta jornada, que va estar presidida pel Sr. Bisbe de Lleida Joan Piris, i d'altres preveres diocesans.

Al final de la Missa s'ha llegit la declaració-manifest dels mestres i professors de Religió, per tal de seguir educant en els valors permanents de l'Evangeli, sense defallir i remant en la mateixa direcció.

Podem dir que la jornada, gràcies a l'esforç de tots els assistents, organitzadors i ajudants, va ser tot un èxit.

Intenció missionera del Sant Pare per al mes d'abril

«**P**er a que Crist ressuscitat sigui signe d'esperança segura per als homes i les dones del continent africà». Aquesta és la intenció missionera que indica el Sant Pare Benet XVI per a aquestes jornades que estem encetant.

El Sant Pare ha expressat aquesta intenció, dins de l'exhortació apostòlica «*Africae munus*», posterior al sínode dels bisbes africans. Aquesta exhortació tracta sobre la reconciliació, la justícia i la pau al territori africà.

DIUMENGE III DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 3,13-15.17-19)

En aquells dies, Pere digué al poble: «El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres vau entregar i vau negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'inocent i el sant, però vosaltres el vau negar i vau demanar a Pilat que us inultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els nostres dirigents no sabíeu què fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostre culpes.»

▶ Salm responsorial (4)

R. *Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor.*

Responeu quan us invoco, / oh Déu que em feu justícia. / M'heu eixamplat el cor en els perills, / compadiu-me i escolteu el meu prec. R.

Sapigueu que el Senyor / m'ha fet favors meravellosos, / el Senyor m'escolta sempre que l'invoco. R.

Molts exclamen: / «En qui trobarem el nostre goig? / Que sigui el nostre estendard / la claror de la vostra mirada, Senyor!» R.

M'adormo en pau / així que em fico al llit / i em sento en vós segur, / només en vós, Senyor. R.

Jesús i els deixebles d'Emaús. Pintura d'Ivo Dulcic, Museu d'Art Modern de la Ciutat del Vaticà

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 2,1-5a)

Fillets, us escric això perquè no pequeu. Però si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen pas la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Lluç (Lc 24,35-48)

En aquell temps, els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres». Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: «Per què us alarmeu? Per què us vénen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus: sóc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo tinc». I mentre deia això, els ensenyava les mans i els peus. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: «No teniu aquí res per a menjar?» Ells li donaren un tall de peix a la brasa, i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: «Quan encara era amb vosaltres, us havia dit: que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salmos». Llavors els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escriitures, i els digué: «Així ho diuen les Escriitures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 3,13-15.17-19)

En aquellos días, Pedro dijo a la gente: «El Dios de Abrahán, de Isaac y de Jacob, el Dios de nuestros padres, ha glorificado a su siervo Jesús, al que vosotros entregasteis y rechazasteis ante Pilato, cuando había decidido soltarlo. Rechazasteis al santo, al justo, y pedisteis el indulto de un asesino; matasteis al autor de la vida, pero Dios lo resucitó de entre los muertos, y nosotros somos testigos. Sin embargo, hermanos, sé que lo hicisteis por ignorancia, y vuestras autoridades lo mismo; pero Dios cumplió de esta manera lo que había dicho por los profetas, que su Mesías tenía que padecer. Por tanto, arrepentíos y convertíos, para que se borren vuestros pecados.»

▶ Salmo responsorial (4)

R. *Haz brillar sobre nosotros la luz de tu rostro, Señor.*

Escúchame cuando te invoco, Dios, defensor mío; / tú que en el aprieto me diste anchura, / ten piedad de mí y escucha mi oración. R.

Hay muchos que dicen: «¿Quién nos hará ver la dicha, / si la luz de tu rostro ha huido de nosotros?» R.

En paz me acuesto y en seguida me duermo, / porque tú solo, Señor, me haces vivir tranquilo. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 2,1-5a)

Hijos míos, os escribo esto para que no pequéis. Pero, si alguno peca, tenemos a uno que abogue ante el Padre: a Jesucristo, el Justo. Él es víctima de propiciación por nuestros pecados, no sólo por los nuestros, sino también por los del mundo entero. En esto sabemos que lo conocemos: en que guardamos sus mandamientos. Quien dice: «Yo lo conozco», y no guarda sus mandamientos, es un mentiroso, y la verdad no está en él. Pero quien guarda su palabra, ciertamente el amor de Dios ha llegado en él a su plenitud. En esto conocemos que estamos en él.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 24,35-48)

En aquel tiempo, contaban los discípulos lo que les había pasado por el camino y cómo habían reconocido a Jesús al partir el pan. Estaban hablando de estas cosas, cuando se presenta Jesús en medio de ellos y les dice: «Paz a vosotros.» Llenos de miedo por la sorpresa, creían ver un fantasma. Él les dijo: «¿Por qué os alarmáis? ¿por qué surgen dudas en vuestro interior? Mirad mis manos y mis pies: soy yo en persona. Palpadme y daos cuenta de que un fantasma no tiene carne y huesos, como veis que yo tengo.» Dicho esto, les mostró las manos y los pies. Y como no acababan de creer por la alegría, y seguían atónitos, les dijo: «¿Tenéis ahí algo de comer?» Ellos le ofrecieron un trozo de pez asado. Él lo tomó y comió delante de ellos. Y les dijo: «Esto es lo que os decía mientras estaba con vosotros: que todo lo escrito en la ley de Moisès y en los profetas y salmos acerca de mí tenía que cumplirse.» Entonces les abrió el entendimiento para comprender las Escrituras. Y añadió: «Así estaba escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día, y en su nombre se predicará la conversión y el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto.»

COMENTARI

Per què busqueu el qui és viu entre els morts?

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setmana): Ap 12,10-12a / Sl 33 / 1Jn 5,1-5 / Jn 15,1-8
 □ **dimarts**: Ac 7,51-8,1a / Sl 30 / Jn 6,30-35 ■ **dimecres**: 1Pe 5,5b-14 / Sl 88 / Mc 16,15-20 □ **dijous**: 1Co 2,1-10 / Sl 118 / Mt 5,13-16 □ **divendres**: Ac 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47 □ **dissabte**: Ac 9,31-42 / Sl 115 / Jn 6,60-69 □ **diuenge** vinent, IV de Pasqua (litúrgia hores: 4a setmana): Ac 4,8-12 / Sl 117 / 1Jn 3,1-2 / Jn 10,11-18.

El missatge pasqual de Lluç té una formulació pròpia, nova respecte de Marc i diferent de Mateu i Joan. El missatge dels dos homes amb vestits resplendents a les dones que acaben d'entrar al sepulcre és incisiu: «Per què busqueu entre els morts el qui és viu?» L'aparició de Jesús als deixebles reprèn aquest motiu de forma original. En primer lloc, malgrat que Jesús s'apareix als onze i als seus companys, els deixebles no s'ho acaben de creure. Per això Jesús els dóna signes que és vivent: els mostra les mans i els peus amb les nafres de la crucifixió. Però no n'hi ha prou, perquè els deixebles encara són incrèduls. Per això, Jesús demana quelcom per menjar i s'ho menja davant d'ells. Un gest prou sig-

nificatiu per mostrar que Jesús és viu i que no cal buscar-lo més entre els morts.

En segon lloc, Jesús els obre el sentit de les escriptures. Aquest motiu ja ha estat la catequesi als deixebles que anaven a Emaús (Lc 24,26-27) i es reprèn en l'aparició als onze. En això resseguiu els passos del cristianisme primitiu, que va descobrir a poc a poc molts textos de l'Antic Testament que il·luminen el misteri de Jesús, i sobretot el de la seva passió. En el text d'avui resulta nou que, a més de la referència a la llei de Moisès i als profetes, s'esmenten els Salmos. Ara bé, convé notar que en la passió de Jesús segons Lluç, els Salmos tenen un paper molt important (Salm 22 [Lc 23,24 i 23,35]; Salm 88 [Lc

23,36]; Salm 31,6 [Lc 23,46]; Salm 38,12 [Lc 23,49]). Cal recordar aquí que Lluç és un escriptor ordenat i acurat.

Finalment, l'aparició de Jesús als deixebles a Jerusalem rememora l'encàrrec missional de Jesús. El motiu de la missió que Jesús encomana als deixebles és una constant en les seves aparicions que no s'acaben amb la presència inesperada de Jesús entre els seus sinó que s'obren sempre a la missió apostòlica. En el cas de Lluç, aquest horitzó invita a continuar amb la lectura dels Fets dels Apòstols: la segona part de l'evangelí segons Lluç. El subratllat de Lluç és que Jerusalem en serà el punt de partença.

Oriol Tuñi, SJ

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

17. No es pot dir que el seguiment de Jesús sigui còmode

Les paraules de Jesús sobre la Llei i els preceptes del judaisme (cf. Evangeli d'avui) es presenten sovint a partir de la idea d'un Jesús liberal, és a dir, es dona al text un sentit moral: la interpretació liberal que Jesús fa de la Llei fa la vida més fàcil en comparació amb el *legalisme jueu*. En realitat, no és gaire convincent aquesta afirmació; en la pràctica, no es pot dir que el seguiment de Jesús sigui còmode. Això Jesús no ho va dir mai! Què volia dir, aleshores?

El rabí Jacob Neusner ens mostra que no es tracta d'una forma de moralisme, sinó que aquí tenim uns textos altament teològics, nosaltres diríem més exactament uns textos cristològics. Aquí és l'autoritat de Jesús la que està en joc. Crist està dalt la muntanya en el lloc de la Llei de Déu.

Aquí es destapa el punt capital de la disputa. Jesús s'entén ell mateix com a llei de Déu, com a paraula de Déu en persona. El pròleg grandios de l'Evangeli de Sant Joan: «Al principi

existia la paraula, i la paraula estava amb Déu, i la paraula era Déu», no diu altra cosa que el que ens diu Jesús en el sermó de la muntanya. El Jesús del quart evangeli i el Jesús dels evangelis sinòptics és el mateix: és el veritable Jesús *històric*.

El problema de la pretensió de Jesús de ser ell mateix en persona la Llei i el Temple, està molt lligat amb el tema d'Israel, de la comunitat vivent del poble, en la qual es realitza la paraula de Déu. Bona part del llibre del rabí Jacob Neusner (*A Rabbi talks with Jesus. An intermillennial interfaith exchange*. Doubleday, Nova York, 1993) es dedica a subratllar aquest segon aspecte. Pel que fa a l'Església, la resurrecció de Jesús, «el primer dia de la setmana» ja va fer que aquest *primer dia* es convertís en diumenge, el *dia del Senyor*, que espontàniament va incorporar els elements essencials del dissabte veterotestamentari entorn de la taula del Senyor.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

EL CRISTIANISME ARA I AQUÍ

La pràctica de la meditació

En el moment present, la meditació és una pràctica que està emergint amb molta força en els països occidentals. La meditació té un paper cabdal en el desenrotllament espiritual d'una persona i en el descobriment de la seva missió en el món. S'estan descobrint els beneficis mentals, emocionals, físics i també socials i espirituals d'aquesta pràctica. Per això mateix, no és estrany que persones laiques i fins i tot agnòstiques o indiferents a les grans tradicions religioses, incorporin en la seva vida quotidiana mètodes de meditació que practiquen assíduament com una mena de ritual diari.

Des de la tradició cristiana hi ha també una especial atenció a la pràctica de la meditació. En aquest punt, seria bo tractar de sumar i veure el bo i millor que aporten les espiritualitats no cristianes en l'exercici de la meditació i en el silenci —com he dit en un altre article. Un monjo budista digué a Thomas Merton: «Abans que puguis meditar, has d'aprendre a no donar cops de porta.» Cal, a més, mostrar que també dins del cos de les espiritualitats hi ha una gran diversitat de propostes metodològiques de meditació que molt sovint s'ignoren.

Sense desmerèixer les aportacions del món oriental, cal destacar que la *meditatio* és una pràctica pròpia de la vida monàstica de tots els temps i que en l'actualitat vessa fora dels àmbits de la vida consagrada per fer-ne partícip el ciutadà secular.

De què parlem? La meditació és, essencialment, recerca. És un exercici que té com a finalitat esdevenir conscient del propi ésser i de la pròpia vocació en el món. Manca una atenció difícil de practicar, especialment en contextos summament estimulats on la *dispersio mentis* és aclaparadora.

La meditació és un exercici que fa intervenir el pensament, la imaginació, l'emoció i el desig. Aquesta mobilització és necessària per poder aprofundir en l'ésser personal i en el seguiment de la crida interior.

Francesc Torralba
(*Jesucrist 2.0*, Ed. Pòrtic (Grup 62))

SANTORAL

22. ✚ Diumenge III de Pasqua. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. Dilluns. Sant Jordi, soldat mr. (s. iv), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456); sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i màrtir; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustina; beata Teresa-Maria de la Creu, vg. carmelitana.

24. Dimarts. Sant Fidel de Sigmaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622); sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà); Conversió de sant Agustí; sant Gregori d'Elvira, bisbe; santa Maria-Eufràsia Pelletier, rel., fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prev., fund. Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); sants Cerasi i Febadi, bisbes.

25. Dimecres. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company

de Pau; sant Anià, bisbe; santa Calixta, màrtir.

26. Dijous. Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i doctor de l'Església, venerat a Lleó; Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet I o Anacleto, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe; sant Rafael Amaiz Barón, trapenc.

27. Divendres. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada 1881, entronitzada 1947); sant Toribí de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg., de Lucca (s. xiii), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, preveres de Barbastro.

28. Dissabte. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. Marista i mr. a Oceania; sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís-Maria Grignon de Montfort, prev.; santa Valèria, mare de família mr.; beat Luquesi, terciari franciscà.

ENTREVISTA

M. PILAR ADÍN

«Estimar-te i servir-te sempre i en tot»

El 8 d'octubre va ser beatificada a la catedral de la Seu d'Urgell la fundadora de la Congregació de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, la Mare Anna M. Janer Anglarill. La seva postuladora, la Gna. M. Pilar Adín, per descriure la seva fundadora, assegura que la mare Janer era una dona «a prova de bombes», però sobretot era humil, rica en misericòrdia, sense cap excepció ni discriminació en el moment d'oferir el seu servei als pobres i als malalts. «Conèixer més de prop la meua fundadora —afirma— m'ha ajudat a estimar més i més Jesucrist. La seva manera d'afrontar les dificultats també m'esperona a viure amb esperança el moment present. Jo també vull fer meu el lema escollit per a la beatificació: Estimar-te i servir-te sempre i en tot.»

Com definiria la Mare Janer?

Diria que és una mística catòlica de la caritat, encara que l'expressió pugui semblar agosarada. Mística, per la seva manera peculiar d'estar unida a Déu. Catòlica, en el doble sentit d'universal i eclesial. De la caritat, perquè va fer de l'amor a Déu i als germans el seu ideal de vida.

Quin és el seu llegat espiritual?

La M. Janer ens ha deixat per herència un carisma molt engrescador: el descobriment de Crist en el germà. En paraules seves: «Que t'estimi i et serveixi molt en els pobres i els malalts». D'aquest carisma es desprèn una espiritualitat molt peculiar que crec que resumeix molt bé el títol aparegut en algun diari arran de la beatificació: «Maternitat sense fronteres.»

El procés ha estat complicat o simplement enriquidor?

Ha estat llarg, sobretot, però hem après molt. Hi ha hagut moments d'aquells que pensava que no ens en sortiríem, però he de dir, per desmitificar una mica una certa comprensió burocratitzada de la Cúria romana, que sempre hem trobat una ajuda en la Congregació per a les Causes dels Sants.

Oscar Bardají i Martín

EN PAREJA

A veces me desanimo...

U no, que ya lleva algún tiempo tomando el pulso a las parejas que acuden a explicar sus problemas de convivencia y lo mal que lo pasan, puede llegar a la conclusión de que el amor con el paso del tiempo termina por agriarse. Al menos, eso parece suceder en muchos casos.

La cuestión real es que hay parejas que viven un terrorífico infierno, mientras que otras disfrutan de lo lindo en su convivencia, andan bien y, obviamente, no se vienen a retratar a casa del médico. Y aquí surge la pregunta del millón: ¿es la lotería de la felicidad la que es caprichosa o nos ganamos la suerte cada uno según nuestra dedicación y esfuerzo personal?

A veces me desanimo y pienso que los tiempos que corren no son los más apropiados para convivir amorosamente y a perpetuidad con otra persona. Que circulan malos aires que calan en lo más profundo de nuestro ser y nos transforman de pacíficas y enamoradas criaturas en violentos depredadores, destructores de todo lo que huele a cariño, ternura y amor.

Otras veces estoy más animado y pienso que la mayoría de nosotros somos buena gente, porque la bondad es la muestra más clara de la inteligencia humana, si no la humanidad ya no existiría, ¿no le parece? De tal manera que cuando nos atizamos dolorosos pescozones, se trata de una ofuscación pasajera, un sarampión temporal que pronto se nos va a pasar. No quiero pensar que nos hayamos vuelto malos de golpe, incapaces de amar y de perdonar. Soy optimista y confío y confiaré siempre en la bondad y en la capacidad innata de amar de las personas..., aunque algunas veces parece que hayan nacido privadas de esa suerte.

Dr. Paulino Castells
(*En pareja*, Ed. Planeta;
En pareja, Ed. Pòrtic)

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

PELS CAMINS DE LA SALUT I LA MALALTIA

Seguim amb el «per què a mi o per què a nosaltres», una pregunta cabdal davant el patiment i la malaltia, tan vella com la humanitat.

Vivim una època en que hem esperat que la ciència i també la tècnica ens responguessin totes les qüestions, però malgrat els grans avenços, les grans preguntes fonamentals segueixen estant vigents, i entre elles la pregunta del perquè del patiment.

En moments de dolor i patiment, quan aflora com un crit desesperat del «perquè», molta gent es troba ferida pel silenci de Déu, que es pot interpretar en aquells moments com indiferència de Déu, indiferència davant el mal, el dolor i les injustícies.

El llibre de Job ofereix una pàgina terriblement humana, en que es fa aquesta i altres qüestions, sobre l'absència de Déu: «Tant de bo jo sabés trobar Déu, diu Job, m'arribaria fins al seu soli, exposaria la meua causa. Coneixeria les seves respostes, em faria càrrec de la seva rèplica» (Job 23). Segueixen pàgines carregades de dolor, de preguntes, de desorientació i soledat.

A tots, però sobretot a malalts, familiars, acompanyants, ens agradaria saber els motius i les raons del patiment i el mal, però amb Déu o sense, pertanyen al misteri de l'existència humana, però també de l'experiència humana i de l'experiència de Déu. Com diu Job (42,5): «Jo només et coneixia d'oïda, però ara t'he vist amb els meus ulls.»

Montse Esquerda

Homenatge a la pedagoga lleidatana Maria Carne Agustí

Dimarts dia 27 de març, a la Facultat de Ciències de l'Educació de Lleida ha tingut lloc l'acte d'homenatge a aquesta gran cristiana i pedagoga. A l'acte han assistit diferents autoritats, entre les que cal destacar la consellera

d'Ensenyament, Sra. Irene Rigau, qui coneix personalment a la Sra. Agustí.

Davant d'un nombre públic s'ha presentat el llibre *Valors i educació - formació personal i transformadora*, publicat per l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida (Irel), i que vol ser un homenatge públic a Carne Agustí que, per raons de malaltia, no va poder ser present a l'acte.

Concert de Setmana Santa a la Catedral

Dissabte dia 31 de març, el Petit Cor de la Catedral de Lleida, dirigit per Mn. Joaquim Mesalles, ha ofert un concert de música sacra de caire meditatiu, en el que s'ha interpretat, entre d'altres, el *Via Crucis* de Franz Liszt. Seguit per un nombre públic, cada estació ha estat introduïda per una meditació llegida per diverses personalitats, entre altres el Sr. Alcalde de Lleida, el Sr. Bisbe i el seu vicari general. Ha acompanyat la música un muntatge audiovisual, fet per uns joves del Grup Escolta de Lleida i ha comptat amb diversos solistes i l'acompanyament d'un conjunt de corda i piano. Hi han col·laborat l'Orquestra Julià Carbonell i l'Orquestra Simfònica del Conservatori Municipal de Lleida.

Preestrena de la pel·lícula «Prefiero el paraíso»

Dimecres 28 de març, al teatre de l'Acadèmia Mariana, davant d'una setantena de persones, acompanyades pel Sr. Bisbe, s'ha dut a terme la preestrena d'aquesta pel·lícula, basada en la vida i obra de sant Felip Neri. Aquest acte ha estat organitzat per la Delegació de Mitjans de Comunicació que ha volgut invitar persones representatives de les diferents institucions i associacions de la Diòcesi, amb l'objectiu de demanar-los que ajudin a fer la promoció d'aquest film de clar missatge evangèlic. Al cinema Rambla de Lleida es pot veure des del propassat dia 30.

Encara es pot ser cristià,... Una pregunta o una afirmació?

Dissabte 21 d'abril, a les 17 h, a l'Acadèmia Mariana (c/ Acadèmia 17, Lleida).

- 17.00 h Cafè benvinguda
- 17.30 h Conferència
- 18.00 h Taula rodona
- 18.30 h Descans
- 18.45 h Debat

Organitza: Acció Catòlica Obrera, Moviment de Pobles i Comarques i Moviment de Professionals Catòlics.

Hi haurà servei de guarderia.

AGENDA

Adoració eucarística diürna a l'església de Sant Pere de Lleida, de 10 a 20 h.

- **Diumenge 22 d'abril:** 3r diumenge de Pasqua. —Trobadà Diocesana de Joves (Delegació de Joves). —Confirmacions a Roselló, a les 10.30 h.
- **Dilluns 23 d'abril: Sant Jordi**, patró de Catalunya. —Reunió plenària de la CEE a Madrid (del 23 al 27 d'abril).
- **Dimarts 24 d'abril:** —Tridu organitzat per la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat.
- **Dimecres 25 d'abril:** —Tridu organitzat per la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat.
- **Dijous 26 d'abril:** —Tridu organitzat per la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat.
- **Divendres 27 d'abril: Mare de Déu de Montserrat**, patrona de Catalunya. —Missa, presidida pel Sr. Bisbe, a les 19.30 h, a la Catedral.
- **Dissabte 28 d'abril:** —XI Ordenació Episcopal del nostre bisbe Joan Piris. —Visita Pastoral a Almacelles. —XXV Trobada de Campaners. XIV Fira de la Campana. 28 i 29 d'abril a Os de Balaguer.

AYUDANDO A VIVIR

Por un desarrollo integral

Al celebrar este año el 25 aniversario de la encíclica *Sollicitudo Rei Socialis* de Juan Pablo II (30-12-1987), que enfatiza el componente moral del verdadero desarrollo y afirma que la paz es fruto de la solidaridad (n. 39), sería bueno hacer resonar la enseñanza social de la Iglesia y, a la vez, dar gracias por el testimonio de nuestras comunidades e instituciones que están multiplicándose admirablemente al servicio de los más frágiles. Es buena prueba la red diocesana de entidades de acción caritativa y social y la nueva iniciativa eclesial, la Fundación Jaume Rubió y Rubió.

Tanto la vida de las comunidades cristianas como la acción eclesial de las iniciativas mencionadas realizan el llamamiento permanente de la Iglesia a dar una respuesta integral a los problemas sociales de la comunidad humana y a ser testigos del amor de Dios. Y lo hacen reivindicando un desarrollo integral que incluya la visión trascendente de la persona humana, abierta al misterio de Dios.

Justamente, la encíclica citada sigue la línea marcada por Pablo VI al hablar del verdadero desarrollo: aquel que permite que cada uno y todos demos el paso de condiciones de vida menos humanas a condiciones más humanas (cfr. *Populorum Progressio*, 20 y 21). Se trata de un desarrollo no sólo económico. Claro está que hemos de ayudar a superar las carencias materiales, como por ejemplo la privación del mínimo vital, las estructuras que oprimen abusando del tener o del poder; la explotación de los trabajadores o las transacciones injustas. Pero también hemos de tener en cuenta las carencias morales que están mutilando personas, y hace falta promover el aumento de los conocimientos y de la cultura y de la consideración de la dignidad de los otros, compartiendo cada vez más con espíritu de pobreza cooperando al bien común. Y, naturalmente, reconociendo los valores supremos y aquel que es su fuente y cima, Dios.

Hace falta hacer frente valerosamente entre todos a la difícil situación presente y a las injusticias

que la hayan provocado y que le acompañan todavía. Pero cada uno de nosotros, sobre todo aquellos que por formación o situación tienen más posibilidades, han de aceptar y ejercer su papel sin lavarse las manos o limitarse a encontrar culpables.

La Iglesia que nace de la Pascua y de Pentecostés continúa anunciando a Cristo Resucitado en cualquier parte del mundo como lo hizo Él: proclamando y curando, traduciendo la novedad del mensaje evangélico de las Bienaventuranzas a través de las obras de misericordia. No podremos evangelizar sin dar testimonio a la vez de Jesucristo y del compromiso por la justicia y el amor que brota de la fe.

Como dice el *Compendio de Doctrina Social de la Iglesia* (n. 66), la evangelización no sería completa si no tuviera en cuenta la mutua conexión que hay constantemente entre el Evangelio y la vida de las personas y de la sociedad.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com / Per publicar dades a l'agenda, les podeu enviar a: agenda.bisbatlleida@gmail.com

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737